

Juli 1976.

Berndomsheimen.

Tone: Dei Nordlands vakre flikker.

1.

Nin berndomsheim er liten, men vakkert ligg du der,
det er så rart å tenkje på flekkene du har kjem.
Du går på samle stiger, du ser der heikken gjekk,
og der går blanke elva der du første auren følt.

2.

Når det vart vår med solver, og sol i høvler kom,
da sat vi der å snikka, da vart det fløyte jor.
Vi hadde det så godt, ingen hugsot eller sitt,
det hende nok at soleis vart døren for oss åpna.

3.

Når vi av far vår lærte å setja gray i jor,
vi tykte det var moro at ikkern vaks seg utar.
Vi lærte å røyse steinen så det skulle vera lett,
å løyss han om vinteren med slegge og med spett.

4.

Og mor ho lærte jente å stoppa hol i sokk,
vi lærte å bruka sneissa, og vi lærte å bruka pekk.
Du hadde tid til alt for du hjelpt oss alltid gav,
men ofte vart det natta før du sovna frå ditt kav.

5.

Den store dagen kom da at steinen skulle vekk,
vi vart da krye karen når ein hest vi köyrs fekk.
Og messingbjella klings i vinterlufta klår,
eit vakkert minne er det frå berndomsheimen vår.

6.

Vi lærte å bruka bøtse på-frosen tenarskog,
vi lærte å gi i furu bak voll og bakkeploug.
Vi lærte å svings ljøn på tuer og rundt Stein,
vi lærte å få til eggs med smergel og med hein.

7.

På barepus vi jakta med snarer i hans spor,
du kor det var moro når i sprang vi såg han for.
Vi sette da opp snarer i skigamgle og krott,
og vi i spening drøynde om haren gjekk i natt.

8.

Når v i dagen etter på ski avsted vi for,
 vi vona at vi hadde ein pus så fin og stor.
 Og når vi framved döra med barepusen stod,
 dei mindre kom og granska frå öyro og til klo.

9.

Og ekornfella stod der og åta det var sopp,
 ho stod innunder tolla der ekorn rende opp.
 Der skal av kongler dryssa på snöen mjuk og kvit,
 det var alltid spaning når vi såg eit spor gjekk dit.

10.

Eg minnest godt den dagen eg mitt förste ekorn fekk,
 det var ved Utjernbakken i fella stiv han hekk.
 Det var tidleg haust, så på rumpa raud han var,
 men eg var krye karen da eg heldt han fram for far.

11.

Eg ser det for meg enno då far og eg dit gjekk,
 vi skulle henta mose, og vi bar på kvar vår sekk.
 Det var på denne turen det store hadde hendt,
 at eg frå ville skogen med fangst heim hadde vendt.

12.

Vi hadde plikt med arbeid, det var ei giva stor,
 det var vår gode skole vi fekk med då vi for.
 For dette vil med takka deg mor, som no er att,
 vi minnest og i takksemdeg far for denne skatt.

13.

Det er så mangt og minnast frå stova grå og låg,
 her tok vi förste stega og den blå himmel såg.
 For alt dökk her oss gav vi alltid minnast dökk vi vil,
 ein takk frå dökkars 10 til vår mor og far så snill.

Helsing frå Ola	född	15/12- 1916.
Oddmund	"	20/10- 1919.
Magnar	"	15/9- 1922.
Anna	"	22/7- 1925.
Reidar	"	15/3- 1927.
Trygve	"	12/8- 1928.
Mälfrid	"	3/8- 1930.
Janfrid	"	3/8- 1930.
Ragna	"	18/3- 1932.
Tea	"	9/5- 1935.